

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **T. P. D.**, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 3. 2017, čj. MV-29446-4/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 7. 3. 2018, čj. 30 A 65/2017-58, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně požádala Ministerstvo vnitra o vydání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky. Ministerstvo její žádost zamítlo, proto podala odvolání k žalované, která však rozhodnutí ministerstva potvrdila a odvolání zamítla. Žalobkyně podala žalobu ke krajskému soudu, který jí vyhověl rozsudkem uvedeným v záhlaví – zrušil rozhodnutí žalované a vrátil jí věc k dalšímu řízení.

[2] Žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, ve které současně žádala o přiznání odkladného účinku. Odůvodnila jej tím, že jí krajský soud uložil povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 4 000 Kč. Žalobkyně se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

[3] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., který se přiměřeně užije i v řízení o kasační stížnosti, NSS usnesením přiznává kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. NSS po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl k závěru, že v jejím případě nejsou tyto podmínky naplněny.

[4] NSS nejprve zkoumal, zda stěžovatelka uvádí skutečnosti, které by nasvědčovaly možnosti vzniku nepoměrně větší újmy oproti jiným osobám. Jak již NSS mnohokrát uvedl, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem (viz např. usnesení NSS ze dne 5. 1. 2017, čj. 10 Ads 313/2016-27, bod 6). NSS přiznává odkladný účinek pouze v ojedinělých případech, ve kterých by okamžitý výkon soudního rozhodnutí mohl mít závažné důsledky. O takovou mimořádnou situaci se v nyní posuzované věci nejedná.

Tvrzení stěžovatelky, že by jí zaplacením nákladů řízení vznikla nepoměrně větší újma než třetím osobám, je obecné a nevypovídá nic o tom, v čem konkrétně má tato újma spočívat. NSS se domnívá, že uhrazení částky 4 000 Kč nemůže pro stěžovatelku v postavení správního orgánu představovat natolik zásadní zásah, že by mohl odůvodnit přiznání odkladného účinku.

[5] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka neprokázala existenci nepoměrně větší újmy, se NSS již nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s veřejným zájmem (srov. výše bod 3).

[6] NSS proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Tím však nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. května 2018

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu